

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123011122
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123011122.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júna 2024 v trestnej veci obžalovaného A. A. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 03.04.2024, sp. zn. 7T/65/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B. B., C. D. B. B., X. XXXX XX,

o d s u d z u j e

podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1 veta pred čiarkou, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 2.000 (dvetisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 31. 07. 2023 v čase okolo 11.20 h v B. B., E. F. D. F. G. osobné motorové vozidlo zn. H. H., I. č. B. XXX H. tak, že pri vchádzaní na cestu z pozemku ležiaceho vedľa cesty – pozemku patriaceho k rodinnému domu č. 15, nedal prednosť v jazde z jeho pohľadu sprava prichádzajúcemu, po ceste idúcemu bicyklu zn. J., J. viedol E. K., nar. XX. XX. XXXX, v dôsledku čoho E. K. prednou časťou bicykla narazil do prednej časti jeho vozidla, po čom bol z bicykla vymrštený, preletel ponad prednú kapotu vozidla a dopadol na vozovku za vozidlom, pričom pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu oboch kostí predkolenia v oblasti tela s posunom vľavo otvorenú 2. stupňa riešenú operáciou, tržnú ranu lakťa vpravo, odreninu stehna vľavo, odreninu stehna vpravo a odreninu predkolenia vpravo, ktoré zranenia znalec

hodnotí ako zranenia s primeranou dobou liečenia v trvaní 2 – 3 mesiace a závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu jeho života v trvaní minimálne 6 týždňov.

Za to bol obžalovanému podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) a písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výške 2 000,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému E. K., nar. XX. XX. XXXX G. B. B., trvale bydliskom L. XXXX/X, B. B., škodu vo výške 8 431,70,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený E. K., nar. XX. XX. XXXX v B. B., trvale bydliskom L. XXXX/X, B. B. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 15.04.2024, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.05.2024, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa stotožnil pokiaľ ide o výrok o vine, ako aj o výrok, ktorým mu bol uložený peňažný trest a ustanovený náhradný trest odňatia slobody a taktiež vo výrokoch o náhrade škody. Naproti tomu nesúhlasil s výmerou uloženého trestu zákazu činnosti, ktorý považoval za prísny.

Zdôraznil, že počas hlavného pojednávania vyhlásil, že spáchanie skutku uvedeného v obžalobe nepopiera. Je si vedomý svojho konania a úprimne ho to mrzí. Pred dopravnou nehodou viedol riadny a usporiadaný život. Vyrastal u starej mamy, ktorá v súčasnosti žije v domove sociálnych služieb v obci M., ktorá je vzdialená od B. B. D. 100 km, pričom ju chodí často navštevovať.

Jeho jediným príjmom na živobytie je príjem z podnikateľskej činnosti, keď je jediným spoločníkom a J. N. A., N., ktorej hlavným predmetom činnosti je poskytovanie sťahovacích služieb, pri ktorých je používanie motorového vozidla nevyhnutnosťou. Za zákazkami jazdí po území celej N. O. H. E. aj do zahraničia, používa nákladné aj osobné vozidlo, a to dennodenne už 7 rokov.

Aj keď sa snaží dodržiavať všetky pravidlá cestnej premávky, v minulosti sa dopustil viacerých priestupkov na úseku cestnej dopravy, nešlo však o závažné priestupky a ani jeden z nich sa netýkal alkoholu, napriek tomu ich spáchanie ľutuje.

Každodenné používanie motorového vozidla je pre jeho živobytie veľmi dôležité, a to nielen pre neho, ale aj pre jeho rodinu. Doba dvojročného trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel by výrazným spôsobom zasiahla do chodu a riešenia záležitostí celej rodiny, predovšetkým však do jeho práce a finančného zabezpečenia základných potrieb.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby mu krajský súd znížil výmeru trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného a splnomocnencov poškodených, prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok vo výroku o treste za zákonný a správny a z tohto dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca sa v plnom rozsahu pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení podaného odvolania. Zdôraznil, že pre obžalovaného je z hľadiska výkonu živnosti dôležitý každý mesiac, počas ktorého nebude môcť vykonávať vedenie motorového vozidla. Vzhľadom k tomu navrhol, aby bola obžalovanému výmera trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel znížená na čo najnižšiu možnú výmeru.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne

v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť celého napadnutého výroku o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k tomuto výroku, čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne, aj keď z časti z iných dôvodov oproti tým, ktorými argumentoval. Krajský súd totiž zistil, že bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a súčasne boli výmery uloženého náhradného trestu odňatia slobody, ako aj trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel neprimerane prísne, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v celom výroku o treste a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozsudkom tak ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a rozhodol odsudzujúcim rozsudkom. Právoplatnosť nadobudol aj výrok o náhrade škody, keďže proti nemu nepodal odvolanie žiadna z oprávnených osôb.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal krajský súd za to, že okresný súd správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l) Tr. zák., t.j., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol ustálený na 2:0, pričom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. bolo okrem pomeru potrebné prihliadnúť aj na mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré vo svojom súhrne podstatnou mierou vyznievali v prospech obžalovaného.

Okresný súd však pri ukladaní trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel pochybil, keď pri tomto druhu trestu, na rozdiel od peňažného trestu, neaplikoval § 38 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 8 Tr. zák., t.j. aj pri tomto druhu trestu neznižil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, hoci poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi.

Za uvedený prečin bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov, pričom po modifikácii podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení sa znižovala horná hranica pre tento druh trestu na 3 roky a 8 mesiacov. Po znížení horných hraníc o 1/3-inu bolo možné obžalovanému uložiť peňažný trest vo výmere od 160,- Eur do 221.340,- Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere od 1 roka do 7 rokov.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného (za ktoré sa považuje aj nepopretie spáchania skutku) na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo bolo ďalším samostatným zákonným dôvodom na zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o uložený peňažný trest vo výmere 2.000,- Eur, tento odvolací súd považoval za zákonný a primeraný, hoci okresný súd podrobnejšie nezisťoval osobné a majetkové pomery obžalovaného, ktorý je slobodný, jeho mesačný príjem predstavuje približne sumu 1.000,- Eur a je vlastníkom trojizbového bytu. Naproti tomu, najmä vzhľadom na výmeru uloženého peňažného trestu, okresný súd uložil obžalovanému neprimerane prísny náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, a preto odvolací súd zmiernil jeho výmeru na 2 mesiace.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, keďže okresný súd ukladal obžalovanému tento druh trestu v rámci nesprávne určeného rozpätia trestnej sadzby, nakoľko neaplikoval § 38 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 8 Tr. zák., aj pri tomto druhu trestu odvolací súd, predovšetkým z tohto dôvodu, zmiernil jeho výmeru na 1 rok a 8 mesiacov.

Okrem toho pri ukladaní trestu prihliadol taktiež na osobné, rodinné a pracovné pomery obžalovaného tak ako sú uvedené v odôvodneniach podaného odvolania a napadnutého rozsudku. Dôležitým bolo tiež to, že si výlučne vykonávaním podnikateľskej činnosti zabezpečuje pravidelný legálny príjem, na ktorej realizáciu nevyhnutne potrebuje vodičské oprávnenie. Súčasne bolo potrebné vziať do úvahy aj § 34 ods. 3 Tr. zák.

Na druhej strane však nemožno prehliadnúť, že spáchal 11 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, hoci ani jeden z nich závažným spôsobom, pričom mu bola za ne uložená bloková pokuta najviac vo výške 80,- Eur. Z hľadiska nutnosti dodržiavania dopravných predpisov však nemôže

túto skutočnosť v dostatočnom rozsahu ospravedlniť ani tým, že v rámci svojej podnikateľskej činnosti v podstate dennodenne používa motorové vozidlo. V neprospech obžalovaného možno do určitej miery hodnotiť, že má 2 záznamy v odpise z registra trestov, pričom bol jedenkrát odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., avšak už sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol.

Po komplexnom posúdení vyššie uvedených skutočností a okolností dospel krajský súd k záveru, že uloženie peňažného trestu a na to nadväzujúceho náhradného trestu odňatia slobody, ako aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v daných výmerách popri sebe, zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol o uložení trestu obžalovanému sám tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.